

Underbilag I.

Uddrag af instruktionsforedrag, januar 1974.

Udestående fordringer m. v.

For at et tab på udestående fordringer kan anses for fradragsberettiget ved fordringshaverens indkomstopgørelse kræves ifølge praksis, at tabet skal være konstateret og dertil, at det er konstateret siden udløbet af det senest foreliggende regnskabsår. Som hovedregel vil der ved ligningen med rette blive stillet ret strenge krav til beviset for en fordrings uerholdelighed (skyldners forsvinden, konkurs, likvidation, akkord, forgæves udlæg og lignende). Denne hovedregel må dog modificeres ved, at mindre fordringer tillades afskrevet som uerholdelige, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt.

Dette sidste er motivet ved de i forhold til fordringens størrelse ofte betydelige omkostninger, der vil være forbundet med retslig incasso, og som det skønnes ubilligt at pålægge kreditor at udrede for at opnå fradragsret. Den i 1969 stedfundne forhøjelse af retsafgifterne har bevirket, at noget større fordringer end tidligere tillades afskrevet, uden at uerholdeligheden er konstateret ved forgæves udlæg. En tilsvarende lempelig kurs følges, for så vidt angår udenlandske tilgodehavender. Mindre tilgodehavender vil kunne tillades afskrevet, et passende tidsrum efter at debitor forgæves er blevet erindret om betaling, medens det med hensyn til større fordringer efter omstændighederne må anses for påkrævet at søge indhentet oplysning om skyldnerens økonomiske

forhold gennem en derboende forretningsforbindelse eller den diplomatiske repræsentation på stedet.

Begærer kreditor først fradrag for tabet i det indkomstår, i hvilket en konkurs indtræffer, vil der ikke ved ligningen opstå problemer i periodeafgrænsningsmæssig henseende for så vidt udfaldet af konkursen kan oplyses inden årets udgang.

Derimod kan problemet opstå, når konkurs, betalingsstandsning m. v. indtræffer et bestemt år, medens tabets endelige størrelse først lader sig fastslå et efterfølgende år. I så fald vil en delvis nedskrivning af fordringen allerede i konkursåret kunne tillades, men ligningsmyndighederne må kunne forlange den begærede nedskrivning godtgjort eller sandsynliggjort f. eks. ved erklæring fra den, der varetager udviklingen af debtors virksomhed.

Kreditor kan ikke udskyde fradrag for sådanne tab til et senere år end det, i hvilket det lader sig fastslå og opgøre.

Sammenfattende kan man sige, at kreditor er berettiget og forpligtet at fratække tabet i det år, det konstateres og kan opgøres, medens det ikke kan fratækkes i et senere år. Fradrag tillades dog i tidligere år, når det efter en realistisk vurdering er rimeligt at antage, at et vist tab er lidt.

Der er i ligningsdirektoratets meddelelser givet en udtømmende anvisning vedrørende den skattemæssige behandling af afbetalingskontrakter (Meddelelser 1973, side 175).